

[Formanden]

Ordføreren vedrørende lovforslag nr. L 202, forslag til lov om ændring af lov om en særlig stempelafgift ved overdragelse af offentlige værdipapirer. (Stempelafgift af aktier og obligationer), hr. Thoft, har ordet.

Thoft (SF):

SF har jo fremsat forslag om en 1½ pct. afgift ved handel med obligationer og aktier, og som det også er fremgået af debatten, vil le SFs forslag indbringe et sted mellem 10 og 15 mia kr.

Ingen i dette land har i denne regerings levetid haft større formuestigninger og større indkomststigninger end netop de grupper, SFs afgiftsforlag rammer. Det vil tilsammen indbringe et større provenu end alle regeringens forslag i øvrigt. Der har imidlertid været rejst nogle indvendinger imod det, og dem vil jeg kort gennemgå.

For det første har man sagt, at lovforslaget vil ramme nybyggeriet. Jeg vil ikke afvise, at forslaget i den udformning, det har fået, vil ramme nybyggeriet, og det var egentlig ikke hensigten, men der er i forslaget en overdækning i forhold til det, der er regeringens afgiftsniveau, så det problem kan vi sagtens løse. Det kan ske enten ved at fritage for afgift ved førstegangssalg eller ved at nedsætte tinglysningsafgifterne tilsvarende. Dermed har man løst det problem, at nybyggeriet rammes.

Hvis man helt fritager enhver belåning i byggeriet, altså imødekommer kritikken 100 pct., vil det koste 1½ mia kr. SFs forslag medfører et provenu på et sted mellem 10 og 15 mia kr., og der er således i vores forslag plads til, skal vi sige en handel vedrørende disse 1½ mia kr., uden at vi rokker ved det, som har været vigtigt for os, nemlig at fremskaffe det samme provenu, som regeringen har ønsket, men på en langt mere social måde.

En anden indvending imod forslaget har været, at det især rammer pensionskasserne. Det er ikke rigtigt - af to grunde. For det første er det sådan, at banker, private og erhvervsvirksomheder køber over halvdelen af de obligationer og aktier, som udbydes. For det andet arbejder pensionskasserne først og fremmest med anlægsformuer, der ikke handles i større udstrækning, og kommer derfor kun af med afgiften én gang, nemlig

når obligationerne eller aktierne købes. De grupper, som i særlig grad rammes ved SFs forslag, er spekulanterne, de, som handler hyppigt med disse værdipapirer, og det er lige netop den gruppe, banker, spekulanter og andre, som handler hyppigt med værdipapirer, som har haft den største indkomstfremgang i denne regerings levetid. Det er altså ikke rigtigt, at især pensionskasserne rammes.

En tredje indvending har været, at SFs forslag vil fordyre virksomhedernes lånoptagelse. Det mener jeg heller ikke er rigtigt. For det første har disse virksomheder i forvejen haft store fordele af det rentefald, der har været. For det andet har virksomhederne haft gevaldige fordele af regeringens påskeindgreb sidste år. For det tredje vil afgiften koste 15.000 kr. pr. 1 mill. kr., som er optaget i lån. Det er i forhold til det, banker og sparekasser skal have i låneprovision, et ringe beløb.

Jeg mener, at SFs forslag i bund og grund rammer plet i det, som er problemet i vores økonomiske politik, nemlig at én gruppe har et kæmpeoverforbrug. Denne regering har nok indskrænket forbruget for en lang række grupper: bistandsmodtagere, arbejdsløse, efterlønnere osv., men en anden gruppe har kunnet få lov til at udvide forbruget endnu mere, og det skaber balancen, men det er ikke specielt retfærdigt, at fordi nogle grupper har haft et overforbrug, er der andre grupper, som må betale gildet. Det er det, som er regeringens recept, men det er ikke det, som er SFs recept. SFs recept er, at de, som har råd til overforbruget, de, som har haft overforbruget, de, som har haft et forbrug, som har skabt de problemer, som vi står i, også må yde deres skærv, og de har endnu ikke i denne regerings levetid deltaget i betalingen af regningen.

SF har i hele denne debat om indgrebet været det eneste oppositionsparti, som ikke bare har kritiseret, men som også konstruktivt har forsøgt at løse de problemer, som vi erkender der er.

Der må for det første, har vi sagt, omgående gribes ind over for forbrugs-lån, herunder ikke mindst hjemtagelsen af udlånslån, finanslån hjemtaget til lav rente og i stor udstrækning anvendt til forbrugs- og spekulationstransaktioner. Vores ordfører, hr. Rahbæk Møller, har bragt nogle, jeg havde nær sagt